

अर्धक adj. und n. Bez. einer best. fehlerhaften Aussprache der Vocale
 PAT. a. a. O. 1, 20, a.
 अर्धुद् 2) Z. 7 lies: ihm und seinem Sohne.
 अर्धुणा n. KARAKA 9, 12. सु०. 2, 420, 21.
 अर्धन् vgl. oben 2. अर्धान्.
 अर्ध् mit सम् caus. vgl. समर्हणा.
 अर्हणा 4) n. ein kostbarer Edelstein (Comm.) Bu०. P. 3, 21, 47; vgl.
 jedoch यथार्हणम्.
 अर्हत् 2) c) HEM. JOGAÇ. 1, 1. 2, 4. 3, 148.
 अलक्ष्मी (Nachträge), Spr. 3385 gehört zu अलक्ष्मीक; vgl. (II) 876.
 अलङ्गीविक PAT. a. a. O. 2, 399, b.
 अलपत्, lies nicht schwatzend, — irre redend und सं वित्स्वा०.
 2. अलप, lies rastlos.
 अलर्क 1) Z. 1 lies 3, 5 st. 2, 5.
 अलसक KARAKA 3, 2.
 अलि, अलि oder अलि der Scorpion im Thierkreise SÚRJAS. 12, 66. —
 हे (अल्यः Apabhraṃṣa für हे ऽर्यः Feinde PAT. a. a. O. 1, 6, a.
 अच् ४) प्राणानवति किं नैव गृहीतं वदने तृणम् Spr. (II) 3176.
 — अनु, füge bei RV. 4, 52, 6. 10, 113, 1.
 — सम् vgl. समवन.
 अचकाश 2) संप्राप्य मूढबुद्धीनामवकाशम् Gelegenheit ihnen beizukom-
 men Spr. (II) 6886.
 अचक्रयकुटी f. Marktbude HEM. JOGAÇ. 4, 65.
 अचगत्तर् न. ag. der erkennt, erräth: परचित्ताव० Spr. (II) 6983.
 अचगत्तव्य zu erkennen, zu erschliessen aus (abl.) PAT. a. a. O. 8, 67, b.
 Spr. (II) 6160 (Conj.).
 अचगुणन 1) bildlich: उत्सृष्टसत्पुरुषोचितलज्जावगुणन adj. Ver०. 37, 7.
 अचगून् das Umfängen: कात्ताबाहुलतावगून् Spr. (II) 3836.
 अचगौर्य partic. fut. pass. PAT. a. a. O. 8, 24, b.
 अचग्रक्षक (Nachträge) s. u. शकम्.
 अचग्रणा (Nachträge) lies 14, 16, 36.
 अचचायिका Lese s. पुष्पाव० in den Nachträgen.
 अचच्छद् s. ड्रवच्छद् in den Nachträgen.
 अचच्छेद् 1) Abschnitt (in einem Çastra und dgl.) ÂÇV. Ç. 1, 2, 25.
 अचञ्चलन n. das Anzündeln Comm. zu AÇV. Ç. 2, 3, 7.
 अचतरणा vgl. रङ्गावतरणा.
 अचतान 2) b) eine einen Baum u. s. w. überdeckende Schlingpflanze:
 वृक्षस्थो ऽचतानो वृक्षे क्लिप्ते ऽपि न विनश्यति PAT. a. a. O. 1, 224, b.
 अचतितीर्षु adj. herabsteigen wollend KATHAS. 42, 44 (तीर्षु zu lesen).
 अचधारक und ०धार्य vgl. ड्रव० in den Nachträgen.
 अचधि 2) वर्तमानावधिस्वरेण so v. a. mit dem bisherigen Tone Comm.
 zu ÂÇV. Ç. 3, 13, 19.
 अचधूलित (von अच + धूलि) adj. bestreut: शशमुपडर्सः कोञ्जो मरी-
 चैवधूलितः ÇĀRṆG. SĀMĪH. 2, 1, 16.
 अचध eher unzerstörbar.
 अचनति Niedergang, Neigung: दूरपत्यवनतेर्विस्वति Cit. bei VĀ-
 MANA 5, 2, 79. Erniedrigung (Gegens. उन्नति) Spr. (II) 1687.
 अचनि 3) Platz auf dem Erdboden SÚRJAS. 6, 2.

अचनिरुक् m. Baum DAÇAK. 14, 10. — Vgl. पृथिवीरुक् u. s. w.
 अचत्सुन्दरी f. N. pr. eines Frauenzimmers DAÇAK. 36. fgg.
 अचत्ती 1) SÚRJAS. 1, 62.
 अचपीड 2) कल्कीकृतदौषधाद्यः पीडितो निःसृतो रसः । सो ऽचपीडः
 BHĀVAPR. 3.
 अचपीडक m. = अचपीड 2) KARAKA 1, 7. 13.
 अचपव von 3. यु mit अच.
 अचपवयोग adj. (f. अ) in der Beziehung von „ein Theil davon“ ste-
 hend PAT. a. a. O. 6, 2, a. 8, 36, b. — Vgl. स्थानयोग.
 अचपार्त्त m. angeblich N. eines Plagegeistes in Jāma's Welt TS. 1, 4, 25, 1.
 अचर् (Nachträge) 4) lies f. अचर; vgl. oben u. अचर् 3) c) und 1. साचर्.
 अचरोक् 1) das Herabsteigen in übertr. Bed. VĀMANA 3, 1, 12.
 अचरोक्णा n. dass. ebend.
 अचरोक्वत् adj. mit Luftwurzeln versehen: न्ययोध PAT. a. a. O. 1, 136, b.
 2. अचर्णा in ÇVETĀÇV. Up. keine Erscheinungsform habend.
 अचर्ति Z. 3 lies 4, 18, 13.
 अचर्त्र, füge bei ungehemmt.
 अचलिनद् m. = उपरि कुटी WEBER, HĀLA S. 160.
 अचलेखन SĀMAVIDH. Br. 3, 1, 2 nach SĀ. = 3. अ + वलेखन d. i. अ-
 वलेखन; wohl fehlerhaft für अनुलेपन oder अचलेपन.
 अचलेक्क adj. ableckend: पात्राव०, कृस्ताव० VJUP. 198.
 अचशम्, lies शंस् st. शस्.
 अचशष्य adj. übrig zu lassen, zu bewahren KĀTANTRA 3, 3, 9.
 अचश्रयणा Z. 1 lies 1. अश्रि st. श्री.
 अचसाय vgl. यत्रकामावसाय.
 अचक्षत्तर् न. ag. der niederschlägt, abwehrt, vertreibt RV. 4, 25, 6.
 अचक्ष्वाय HĀRV. 7106, wo mit der neueren Ausg. ०क्षास्यास्मि zu
 lesen ist.
 अचक्ष्मि n. Verstellung Cit. bei VĀMANA 3, 2, 9.
 अचक्ष्मिना f. Geringschätzung Spr. (II) 7043 (Conj.).
 अचङ्गाभि adv. unterhalb des Nabels SĀMAVIDH. Br. 1, 5, 15.
 अचचीन (Nachträge), an der angeführten Stelle bedeutet das Wort
 verkehrt; vgl. Spr. (II) 3360.
 अचिकोटरणा (vgl. Nachträge) = अचिकोटे उरणो दातव्यः PAT. a. a. O.
 6, 88, b.
 अचितर्, धर्मावितर् Bu०. P. 4, 4, 17. अचित्ती MBh. 12, 9449 nach NĪLAK.
 अचित्थुर् ÂÇV. Ç. 3, 1, 17.
 अचिरति HEM. JOGAÇ. 4, 77. 83.
 अचिरविकन्याय s. अच्यविकन्याय.
 अची vgl. 2. und 4. वी.
 अचीञ, ०क richtiger अचीञ, ०क.
 अचषलक adj. keine Çūdra habend: देश PAT. a. a. O. 1, 262, b.
 अचोम् s. weiter unten u. 1. इद्म्.
 2. अच्यय 3) N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1, 2157 nach der
 Lesart der ed. Bomb., व्यय ed. Calc.
 अच्यववत् adj. ein Indeclinabile seiend: शब्द PAT. a. a. O. 3, 69, b.
 अच्यविकन्याय m. die Weise von अचि und अचिक, die darin besteht,
 dass in der Umschreibung अचैर्मासम्, in der Derivation aber अचिकम्